Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26110
Copyright: Admont, Benediktinerstift

anteriorē. aut publicanū. Sed nemo sic ego peccaui. maxi
me post sēm baptismū. Quom̄ g̃ certa ero. quia pēnitentē
suscipiat me dñs. Et hec cogitante ea. q̃ omīs uult saluos fie
ri ad agnitionē ueritatis. in mīte ei misit. de iu
uentute usq; in senectutē sua peccata scribere in carta.
Qua pscripta. nouissime omniū scripsit qd̄ ei erat maxi
mū peccatū. ac plūbo sigillauit eā. Considerans aū tēpus
oportunū q̃ndo scs basilū ad ēsueta oratione ibat in scam
ecclam. cucurrit eā. ac iecit secus pedes eī. ac super faciē
iactā seipsā clamabat dicēs. Miserere m̄ sce dī. super omīs pec
catrici. Stans aū xpi famulus. seuerebat ab ea causā do
loris. Quean. Ecce dne omia peccata mea scripsi in ista
carta ac iniq̃tates meas. ac sigillaui eā. Tu aū sce dī ne amo
ueas sigillū. sy tantū poratione tua ea dele. Quieni
dedit m̄ tale cogitatione. omino exaudiat te pme pos
tulante. Magn aū basilū tollens carta. ac respiciens in
celū ait. Dne. t solue opus istud. Quieni mundi tollis pec
catū tollis. ac uni animę istū faciū delere potes peccatū.
Omia enī delicta nra numerata sunt apud te. mia aū tua innu
merabilis ac inuestigabilis ē. Et hec dicēs. intrat ecclam.
tenens carta. ac prosternens seipsū. ac ponens carta secus
altare mansit pomne uigilia orans. ac crastino pome sēm
ministerū depcans dm. Et post cōplacione scōr mysteriorū
uocauit mulierē secrete astantib paucis clericis. ac osten